

תת"ע 1002/01/20 - מדינת ישראל נגד עצינוני יובל

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 1002-01-20 מדינת ישראל נ' עצינוני יובל
תיק חיצוני: 25500075624

בפני	כבוד השופטת שני שטרן
המשיבה	מדינת ישראל
נגד	
המבקש	עצינוני יובל באמצעות ב"כ עו"ד ליאור לימור

החלטה

בפני בקשה לביטול כתב אישום מחמת התיישנות.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור. העבירה תועדה על ידי 'שומר דרך' והונצחה על ידו במצלמה.

המבקש עותר להתיישנות מהטעם שהעבירה תועדה במצלמה ובהתאם להוראות ס' 225 (א) לחסד"פ, הרי שס' 225א(1) (1) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 קובע תקופת התיישנות של ארבעה חודשים לעבירה שהונצחה באמצעות מצלמה.

המשיבה מתנגדת לבקשה מהטעם כי כיוון שהעבירה תועדה באמצעות 'שומר דרך' הרי שאינה מתאימה להוראות הסעיף וכי כיוון שאין מחלוקת שההודעה נשלחה למבקש בטרם חלוף שנה ממועד ביצוע העבירה, הרי שלא חלה התיישנות. המשיבה אף הפנתה לפסיקת בית המשפט המחוזי בעניין.

לשון ס' 225א(1) הינה:

"היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א או 27א1 לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:

(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה (2);"

דהיינו, על מנת שעבירה תחשב כעבירה שתקופת ההתיישנות שלה קצרה יותר מהתקופה המקובלת, שהינה שנה, על החשד לביצועה להיות מבוסס על צילום רכב כאמור.

יתירה מזאת, ס' 27א (א) לפקודת התעבורה קובע כי על צילום שכזה להיעשות בידי שוטר או במצלמה המופעלת באופן אוטומטי.

במקרה דנן, מתנדב במסגרת מיזם 'שומרי דרך' הנציח העבירה.

אותו מתנדב, אינו שוטר והתיעוד לא בוצע באופן אוטומטי. בעניין זה הרחיב בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ת **40062-01-19 מדינת ישראל נ' זמל**.

גם באשר לדרישת החוק לפיו החשד לעבירה יהיה מבוסס על צילום, אינו חל בעניינינו, שכן, החשד לעבירה מבוסס על העובדה כי העד צפה בה. בשונה מתיעוד במצלמה אלקטרונית, ללא התייצבות העד בבית המשפט ומסירת עדות, לא יתקבל הצילום.

יתירה מזאת, ביכולתו של הנאשם לחקור את העד ולעמת אותו עם טענות שונות.

מטעמים אלו, לא יכנס המקרה דנן בשערי דן של החריג לתקופת ההתיישנות הנקבעת בס' 225א(א) לחסד"פ העומדת על שנה.

בשולי הדברים אציין כי לא נעלם מעיני הדמיון בין שני המקרים, שהרי, תכלית החריג, בעבירה שהונצחה על ידי מצלמה, הינו, לאפשר לנאשם, בתוך זמן סביר, להיזכר בפרטי האירוע, שכן לא נעצר במקום על ידי השוטר.

במקרה דנן, המבקש לא נעצר על ידי 'שומר הדרך' ואכן, יכול והשהות עד להגשת ההודעה לידי, הקשתה עליו לזהות את הנהג ו/או את פרטי האירוע ואולם, תהיה בידי הזדמנות לתחקר את עד התביעה ולעמוד על פרטי האירוע.

סדר הדין הפלילי קובע מגבלת זמנים להגשת כתב אישום בדוחות. המועד הוא תולדה של איזון בין שיקולי יעילות וסופיות הדין, ובין שיקולי "צדק" והוגנות ובחריג - רצון לא לפגוע ביכולתו של הנהג להתגונן.

במצב המשפטי הנוכחי, לא ניתן לקבל את טענות המבקש, שובות לב ככל שיהיו.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' אדר תש"פ, 04 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.